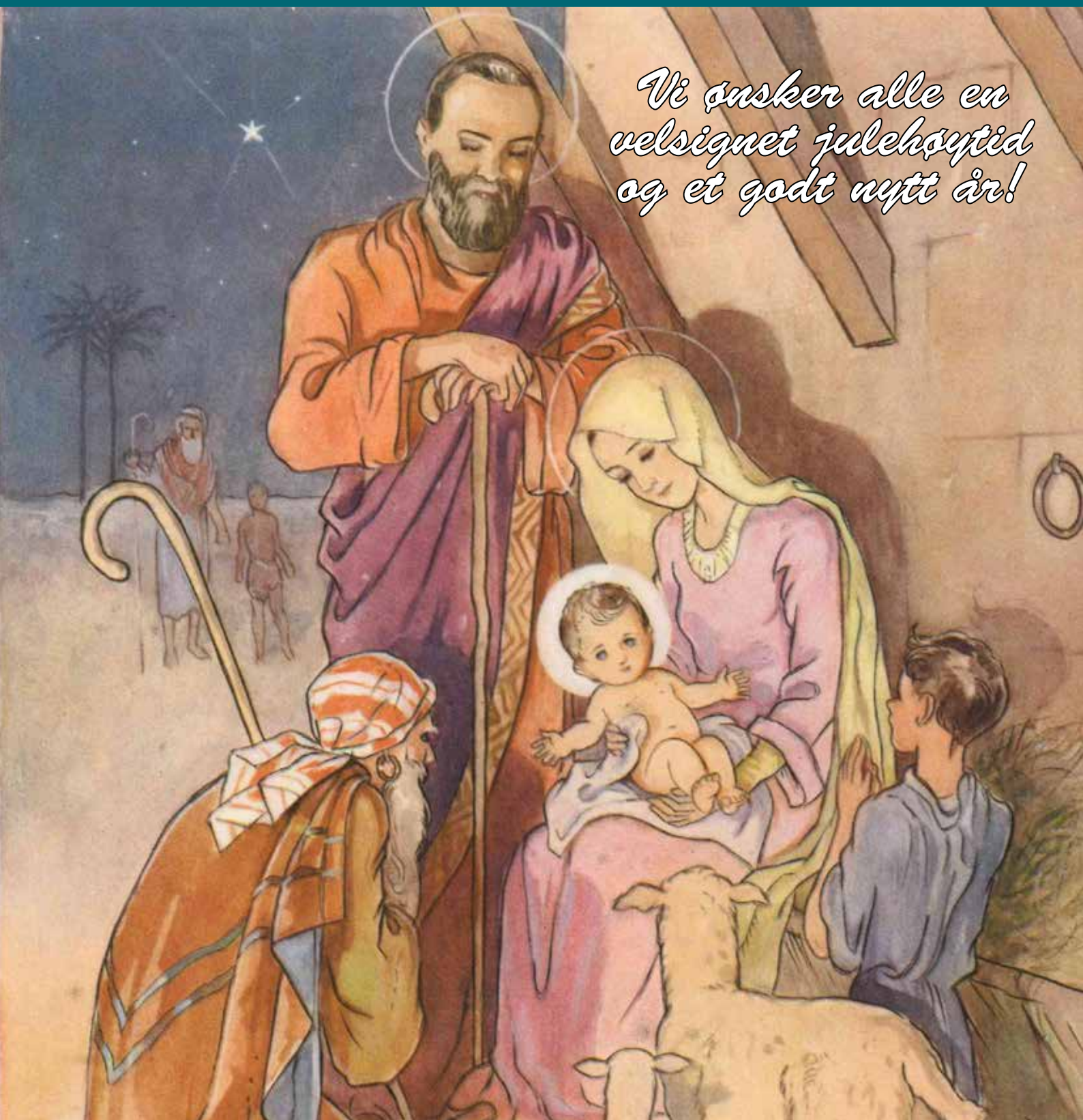

MENIGHETSBLAD FOR KOLBU

Nr. 4 * desember 2024 * 15. årg. * Fred være med dere! Luk. 24,36a

*Vi ønsker alle en
velsignet julehøytid
og et godt nytt år!*

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!**Telefonen er betjent tirsdag - fredag**
kl 10.00 – 14.00**Sokneprest:**
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no**Diakon:**
Janne Alvilde Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no**Kantor:**
Torbjørn Dyrud
Mobil: 92 28 24 94
E-post: td563@kirken.no**Leder Trosopplæringen**
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no**Kirketjener:**
Anne-Lise Steinsland
Mobil: 46 54 19 57
E-post: ag633@kirken.no**Kirkeverge i Østre Toten:**
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no**Leder Kolbu menighetsråd:**
Anne Kari HovdeMenighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsrådRedaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding
Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A.
Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
Trykk: Land TrykkeriNeste nummer av menighetsbladet
kommer ut i mars 2025.

Frist for innlevering av stoff: 20. februar

Forsidebilde: «Bilder fra Jesu liv for barn»,
Maj Lindman1947

Kjære leser!

Julekort 1915 - Jens Amlie

Vi håper du finner noe fint å lese i årets siste utgave av menighetsbladet. Fra gammelt av ble advent kalt den lille faste. Måtehold og askese er ikke det som preger den kommersielle førjulstiden. Stille forventning får ikke mye plass i julegater og kjøpesenter. Allikevel er det mulig for oss alle å lukke øynene, puste dypt og bare sitte i ro. Om en sjøl vil, er det mulig å finne stillhet, selv nå. Og kanskje er det slik vi kan klare å åpne oss for det dypeste og forunderligste: at Gud også har vært menneske.

Torbjørn Dyrud, kantor

Julehilsen fra menighetsrådet

I 2018 kom det ut ei bok av Tomas Sjødin som het «Det er mye man ikke må». Hvor mye vi ordner til jul, er nok svært individuelt. Mange tradisjoner i førjulstida er en glede, og noe vi ser fram til å gjøre. De påvirker følelser og stemninger, og er viktige for oss. Noen gjøremål kan kjennes som et strev og er noe vi føler at vi bare må.

Kanskje er adventstida en tid der vi kan stoppe opp og tenke igjennom hva vi ønsker å bruke tida vår til. Slik kan førjulstida fylles med et godt og meningsfullt innhold, både for oss selv og de rundt oss.

Menighetsrådet ønsker alle ei god og fredfull førjulstid og ei vel-signet julehøytid.

For menighetsrådet
Anne Kari Hovde

Småens aftenbønn - englene

Et bilde å feste håpet til

«Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i», sang den himmelske hærske over verden julenatt, og over det lille barnet i krybba.

«Å se det store i det små» er blitt et uttrykk for oss, på mange måter en klisje. Men klisjeer rommer ofte en sannhet. Og er det noe jeg er blitt minnet om på mine reiser i hele bispedømmet, er det nettopp å se det store i det små. I møte med menneskers liv og lengsler og behov for trygghet og fellesskap lokalt, er vi i berøring med verdens liv og lengsler og behov. I møte med sørgende som har mista en av sine kjære, eller i møte med nybakte foreldre, vekkes kjærligheten og omsorgen som er universell. Studerer vi naturens mikroorganismer, eller gleder oss over en bie eller en blomst, observerer vi samtidig universets mysterium og hele det uendelige kosmos. Jeg har lært å se det store i det små, fordi Gud kom til verden i et lite barn. Fordi Gud lot seg føde til jorda. Ordet som ble menneske. Ser du det store i det små?

Ordet skapte lyset i skapelsens morgen. Gud sa: «Det bli lys.» Og det ble lys! Dette Ordet fødes på ny og blir lys som lyser i mørket, ja, som lyser for hvert menneske. På

*Adoration of the Child av Gerrit van Honthorst
avfotografert fra Uffizigalleriet i Firenze*

denne måten åpner Johannes sitt evangelium. I kunsten kommer dette til uttrykk i malerier av Jesu fødsel. Det finnes ikke noe lys i stallen. Men lyset i maleriet stråler ut fra barnet. Og det er dette lyset som kaster lys på alle de andre i stallen. På stolte og slitne foreldre. På fattige og litt forskremte gjeterere. På dyr og detaljer i rommet. Det lyser på alt det skapte, og skaper ny virkelighet. Dette er kunstens tolkning av virkeligheten som skapes i Jesu fødsel og i Guds komme til verden. «Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.»

Jula kommer med en gave til oss alle. Den kan synes liten og ubetydelig. Bare ord? - en fortelling om en fødsel? Men Jesus skaper en forskjell. Juleevangeliet gir oss et bilde å feste håpet til.

Ser vi det store i det små? Nå som verden feirer jul igjen, møtes vi av evangeliet om nåde, håp og glede. Våger vi tro det, som gjeterne på marken? Når vi tenner lysene, synger og samles og spiser - i kirkerommet og i alle andre rom i høytiden. Over hele verden, der kontrastene er så store at de nesten ikke er til å holde ut, og når virkeligheten slår imot oss, ligger det i vår julefeiring en bønn og et levende håp. Et lys som skinner i mørket. I Ordet som skaper lyset og livet. I Gud som kommer - får vi også tro.

Ole Kristian Bonden
Hamar biskop

Skjåk.
Foto Stefen
Laursen

Min Salme

492 EIN FIN LITEN BLOME

T 1889 Johan Alfred Blomberg

O 1927 Anders Hovden

M 1969 Bjørn Eidsvåg

**1 Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.**

**2 Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.**

**3 Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.**

**4 Ein dag vil den stormande vinter deg nå,
då vert det vel dødsdagen din.
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på,
til vårsola kysser mitt kinn.**

**5 Eit bod frå min Herre du blome meg ber:
Om einsleg eg vert på min veg,
så veit eg at Herren vil vera meg nær,
Gud Fader, han vernar òg meg.**

**6 Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.**

**7 Ein kledning eg fekk av min Frelsarmann kjær,
i blodet hans reinsa den er.
Den høver for himlen, der gullgater er,
den høver for vandrainga her.**

**8 Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!**

**9 Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!**

Anders Hovden har skrevet så fint om den lille skogblomen. Jeg kan ikke huske når jeg første gangen hørte den, jeg har alltid vært så glad i den sangen. Jeg følte liksom at det var meg den handlet om. Ein fin liten blome, i granskogen diger og dryg. Den ottast ikkje i skogen stå gøymd, for av Herren eg aldri vert gløymd, til ringaste blom vil han sjå.

Det er jo så mange salmer som er vakre og mektige, jeg er veldig glad i påskesalmer og julesanger. Det finnes mange salmer som er trøstende. Det er andre salmer og sanger som vekker minner. Hele salmeboka er en skatt, og så har jeg også den gamle Treklamboka her.

Men skal jeg velge en, så er det nummer 492, den lille blomen. Som ikkje ønsker i prydhagen stå, for hun føddest til skogblome og trivst best mellom ringe og små. Eit bod frå min Herre du blome meg ber: Om einsleg eg vert på min veg, så veit eg at Herren vil væra meg nær, Gud Fader, han vernar òg meg.

Den rommer hele skapelsen, denne salma, hvor alt har sin plass. Og Guds forsyn over det hele. Så mektig er en liten skogblome.

Det var min yndlingsalme, nå sender jeg stafettpinnen videre til Regina Hagen.

Siv-Ingvild Thirud

Foto: Anne-Lise Steinsland

En førjulssamtale med Gunvor Nervik

Jeg var så heldig at jeg har fått lov til å få en samtale med en av bygdas eldste innbyggere, Gunvor Nervik. Gunvor vil ikke snakke om alder, synes ikke det er viktig. Hun er født lenge før meg og enda et par generasjoner før det også. Hun vil heller ikke høre snakk om noe bilde av seg.

Gunvor er nr 2 i en søskenflokk på 5 jenter. Nå er det bare Gunvor og hennes søster Eva på 94, som lever. Alle de som har gått i forvegen, har oppnådd en respektabel alder.

Ønsket mitt var å få Gunvor til å fortelle om sin barnoms jul. Hun har en god hukommelse, og det er en fryd å høre på når hun forteller. Hun forteller at hun husker helt ned til sin 3 års alder.

Når Gunvor skal mimre om jul og hva som foregikk på den tida, er det ikke julaften med gaver og god mat hun minnes mest. Det hun husker best er juletefestene på Elim.

Hun forteller med stor glød om Serine Skarås som sto i spissen for søndagsskolen, og som dro i gang juletefestene på Elim. Hun forteller også om flere av bygdas ildsjeler på den tida.

Det var stor stas å ta på seg de fineste klærne sine. Hun beskriver juletreet som fantastisk flott. Det rakk helt opp i taket, og hadde levende lys. Det var også stor stas da de gikk rundt treet og sang alle julesangene. Det var flere ringer rundt treet.

Gunvor husker også godt at det ble servert de lekreste julekaker på store brett. De fikk også utdelt en pose med noe godt i, de sto på rekke og rad, og fikk komme frem en etter en. På den tida var de virkelig glade for innholdet i posen: appelsin, rosiner og kjeks med engel på.

Bedehuset Elim har betydd mye for Gunvor. Respekten og barnetroa er der i fullt mon. Det er nærmest som om man føler stemningen når hun forteller.

Hun forteller om da hun var 9 år, og hadde hørt om en juletefest som nissen skulle komme til. Det var jo veldig spennende, og de gledet seg lenge til dette. På den tida bodde familien i Breiskallen, og de hadde 1 mil å gå hver veg for å komme til juletefesten. Gunvor og hennes søstre Liv og Eva tok sparken fatt og dro av gårde.

Spenninga var stor, men nissen kom aldri. Beskjeden var at han nok hadde gått seg bort, og gråtkvalte dro de hjem. Gunvor beskriver denne skuffelsen som så stor

Gunvor Nervik 4 år - foto fra Live Narum

at den faktisk sitter i henne den dag i dag. På den tida (i 1933) var det nok vondt for et barnesinn.

Når det gjaldt julefeiringa ellers, var hun som regel på Kolbu hos mor og far. Selv om mor var fra Molde, ble det spist ribbe og vår tradisjonelle julemat på julaften. Men på 1. dag jul ble det alltid servert fisk. Dette er noe også Live, datter til Gunvor, husker godt. 1. juledag gikk de alltid i kirka. De gikk til Kolbu-kirka enda de hørte til Aas på denne tida.

Vår samtale streifet innom mangt et tema, og mye kunne vært skrevet. Jeg velger å fortelle at når de var så heldige og kanskje kunne finne en mynt, da var det rikdom. Gunvor fant en gang en femøring, og hun gikk rett til bakeren og kjøpte kakesmuler. Det får meg til å tenke på hvor heldige vi er i dag. På den tida var det stor lykke å få tak i søte kakesmuler, som hun beskriver som godteri. Men får noen ettertanker nå man hører dette.

Jeg takker Gunvor og hennes datter, Live, for denne stunden vi hadde. En for meg god samtale, som jeg vil tenke lenge på. Så ønsker jeg Gunvor og hennes familie en riktig god jul og et godt nyttår.

Eva Hveding Bergum

Jeg er så glad hver julekveld

Året var 1858. På gården Øvre Sukkestad i Østre Toten var juleforberedelsene unnagjort og huset pyntet til jul. Det var juleaften og gjestene var ventende til gards. Inne på kjøkkenet satt 26 år gamle Marie Wexelsen og skrev teksten til det som i ettertid har blitt en av våre mest kjente og kjære julesanger "Jeg er så glad hver julekveld", eller som den egentlig het "Barnas julesang".

Marie Wexelsen var født på Østre Toten 20. september i 1832. Hun vokste opp som den yngste av ni barn i et grundtvigiansk preget, litterært og kulturelt interessert hjem med flere geistlige i familien. Hennes fulle navn var Inger Marie Lyche Wexelsen. Hun var usedvanlig begavet og som 12-åring ble hun sendt på en internatskole for piker hos presten Jacob Andreas Lindeman på Vestlandet for å få undervisning, slik skikken var for bedrestilte barn på den tiden. Her var hun inntil konfirmasjonsalderen fire år senere.

Marie Wexelsen huskes i dag for sangen som ble til i kjøkkenet på Øvre Sukkestad om ettermiddagen på selveste julekvelden. Her satt hun og lot juletankene og julestemningen gli gjennom sinnet. Etter hvert tok teksten form og den enkle julesangen vi alle kjenner i dag ble til. Sangen som formidler i enkle, men gripende bilder juleevangeliet og forfatterens egen barnlige tro. Den vakre og sangbare melodien til den folkekjære julesangen, var det organisten Peder Knudsen som satt ensom på sin hybel i Ålesund og komponerte en kveld i 1859.

Marie Wexelsen var en produktiv kvinne som hadde langt mer å fare med enn å skrive julesanger. Hun utga artikler om religiøse, sosiale og politiske emner og hennes barnebøker og romaner var populære og gledet mange i hennes samtid.

Marie bodde hjemme på Øvre Sukkestad til den siste av hennes foreldre døde i 1873. Etter det bodde hun i Kristiania og i 1878 fikk hun et opphold på Askov folkehøgskole i Danmark. I 12 år var hun lærer i Hamar og de siste årene i sitt liv bodde hun i Trondheim. Hun døde 7. desember i 1911 og ble gravlagt på Tilfredshet kirkegård. Båren ble fulgt til graven av barn som med tente lys i hendene sang; "Jeg er så glad hver julekveld".

Kilder:
Store norske leksikon
Totens Blad

Det ble i 2003 reist et minnesmerke av Marie Wexelsen utenfor TKE-gården i Lena laget av billedhuggeren Angelina Engelsen.
Foto Karsten Nyborg.

JEG ER SÅ GLAD HVER JULEKVELD

Tekst: 1859 Marie Wexelsen
Melodi: 1859 Peder Knudsen

- 1 Jeg er så glad hver julekveld,
for da ble Jesus født;
da lyste stjernen som en sol,
og engler sang så søtt.
- 2 Det lille barn i Betlehem,
han var en konge stor
som kom fra himlens høye slott
ned til vår arme jord.
- 3 Nå bor han høyt i himmerik,
han er Guds egen Sønn,
men husker alltid på de små
og hører deres bønn.
- 4 Jeg er så glad hver julekveld,
da synger vi hans pris;
da åpner han for alle små
sitt søte paradys.
- 5 Da tenner moder alle lys,
så ingen krok er mørk;
hun sier stjernen lyste så
i hele verdens ørk.
- 6 Hun sier at den lyser enn
og slukkes aldri ut,
og hvis den skinner på min vei,
da kommer jeg til Gud.
- 7 Hun sier at de engler små,
de synger og i dag
om fred og fryd på jorderik
om Guds velbehag.
- 8 Å, gid jeg kunne synge så,
da ble visst Jesus glad;
for jeg jo også ble Guds barn
engang i dåpens bad.
- 9 Jeg holder av vår julekveld
og av den Herre Krist,
og at han elsker meg igjen,
det vet jeg ganske visst.

Karsten

Sølvpapirkula og godte-treet

Jeg sto ved bokhylla og trakk ut Hemingways «Farvel til våpnene». Skulle jeg kanskje lese den om igjen? En gammel julegave-lapp, brukt som bokmerke, falt på golvet. På forsida var det ingen dompap, nisse eller snømann, men et lite vers:

«Den som kan glede seg over lite, har mye å glede seg over!»

Ikke lyrikk på høyeste nivå, tenkte jeg, men ordene satte seg nå likevel fast et sted i hukommelsen, og ble etter hvert til disse to små fortellingene fra tidlig barndom.

Sølvpapirkula

Det var tidlig på 1950-tallet. Far var prest på Lesja. Jeg var enebarn, og det følte som oftest greit, men ikke alltid. Så skjedde det vidunderlige! Jeg var 10-11 år og fikk ei «storesøster». Hun het Alfhild, og kom til oss som praktikant. Hennes store ønske var å bli barnepleier, og jobben som hushjelp hos oss ble godkjent som relevant praksis så hun seinere kunne reise til Hamar og gå i barnepleie-lære. Av alle mennesker jeg har lært å kjenne, ble Alfhild en av mine absolutte «10 på topp». Det kunne vel ikke finnes et snillere menneske? Som nummer åtte i en barneflokk på 11 (der de to første og den siste døde før de nådde skolealder), visste hun hva nøysomhet var, og at omsorg var en selvfølge og ikke en plikt. Hun var 15 år eldre enn meg, og jeg fikk seinere være med henne på setra to somre, der hun var budeie og jeg var «budeirull», en tittel for småunger som til dels var til hjelp, men ofte like mye til heft. Uansett tør jeg påstå at jeg ble ganske flink til å mjølke geiter! Geitene var noen luringer, men de var lett å bli glad i.

Alfhild skulle selvsagt også ha sine fridager. Det hendte ikke sjelden at jeg fikk bli med henne hjem. Og høydepunktet var hver gang å få se sølvpapirkula! Den var stor som et middels kålhode, og jeg beundret den veldig. Sååå mye tålmodighet, - det eneste som jeg visste var pakket inn i sølvpapir, var noen typer sjokolade, og det var sikkert ikke hverdagskost der i gården heller? Så hadde de spart på alle sølvpapir-bitene!

Godte-treet

Det hørte ei grislykkje til prestegarden. Her fikk grise-ene gjenoppfriske noen av urinstinktene sine om sommeren, - rulle seg i søla, rote i jorda, gnage røtter, og rusle grytende og tilfredse rundt på et stort område, kanskje 10-12 dekar. Halve arealet var skog, og midt i skogen sto det et forblåst furutre, - kanskje ble det slik fordi det sto der før det fantes leskog rundt. Det var like vidt som det var høyt, og de kronglete greinene utgjorde både stolseter og armlener. Dette ble godte-treet vårt, for hit løp bestekameraten min og jeg gjerne når vi hadde fått noe ekstra godt, ei sjokoladestripe på deling, en banan, eller (å du store mi tid!) da det en gang hadde kommet Amerikapakke med blant annet Wrigleys Spearmint! Vi fikk ei halv plate hver, og løp sporenstreks til godte-treet. Ikke kunne vi uttale det vi tygget på, men for en overjordisk smak!

Så sitter jeg og tenker tilbake. Jeg lurar på hvorfor mange små ting ble så store den gang, og hvorfor de store tingene i dag ofte blir så små og uvesentlige. Og jeg undres: Hva er det som blir sølvpapirkula og godte-treet for dagens 10-åringer om 60-70 år?

En takk til Vår Herre for alle de små tingene!

Tekst og foto: Jens Amlie

Vellykket generasjonsfest

Konfirmantene bidro under gudstjenesten.

Torsdag 24. oktober møttes unge og gamle til den årlige generasjonsgudstjenesten med etterfølgende hyggelig samvær i kirkestua. Dette er en tradisjon mange setter stor pris på og som hvert år samler mye folk. Slik var det også i år.

Arrangementet ble innledet med gudstjeneste ved sokneprest Anne-Hilde Wesenberg Helland, som i sin preken snakket om takknemlighet. I den forbindelse tok hun for seg bibelens fortelling om Jesus som på sin vandring til Jerusalem helbredet en flokk spedalske. Bare en av de som ble friske kom tilbake og frembar sin takk. Det fikk Jesus til å spørre: "Ble ikke alle 10 rene? Hvor er da de ni?"

-Hva gjør takken med oss? Det å takke får oss til å huske og legge merke til alt det fine. Huske det gode, sa Anne-Hilde, samtidig som hun minnet oss om at vi er en del av Guds skaperverk. Det gjør oss ydmyke og gir oss uendelig verdi.

Etter gudstjenesten gikk veien til kirkestuen der diakoniutvalget ventet med kaffe, og deilige smørbrød og hjemmebakke kaker som konfirmantene hadde laget. Konfirmantene som også hadde bidratt under gudstjenesten, var på plass og sto for serveringen. Diakon Janne Alvilde Arntzen ledet det hyggelige samværet og kantor Torbjørn Dyrud bød på en quiz som satte våre "små grå" på prøve. Konfirmantene solgte lodder og sto for trekningen til terningkast 6. Stor takk til alle som bidro til et vellykket arrangement.

Tekst og foto:
Karsten Nyborg

Julefeiring for alle på Hoff gjestgiveri

Hver jul åpner Marianne og Alfred dørene for alle som vil komme på julaften. Hit kan alle komme som har lyst til å feire julekvelden på en litt annerledes måte. Tiltaket er gratis. Dørene åpner kl 16, og festen varer fram til ca. kl 20. Alfred byr på tradisjonell julemiddag. Påmeldingsfrist fredag 20 desember.

Påmelding til Eystein Alexander Elde, 47602915.
Frivillige: Kan du bidra med kjøring og henting - meld fra til Eystein A. Elde!

Harald Eimar Thirud, Hanna Rotabakk og Sara Paulseth klare til å servere velsmakende smørbrød.

Konfirmantene hjalp til under samværet i kirkestuen. Her er Nicoline Hellum i gang med å skjenke kaffe.

Konfirmantene, her representert ved Harald Eimar Thirud og Hans Torje Paulseth, sto for trekningen av kveldens gevinster.

Gullkonfirmanter 2024

1.rekke fra venstre: Marit Narum Lundby, Eva Ringelien, Beate Huuse Lundstadsveen, Anne Lise Petersen Aunet. 2.rekke fra venstre: Prest Anne-Hilde, May Kjersti Lysgaard, Inger Johanne Sethne Reppen. 3.rekke fra venstre: Jan Leonard Gårderhagen, Kjell Holthe, Edvard Dysthe, Lars Olav Leirdal. 4.rekke fra venstre: Terje Stensrud, Torkild Arvid Gaardløs, Øystein Hovde, Arnfinn Leirdal, Arnfinn Degvold. Foto Eva H Bergum

Juletreteppe

Dette flotte teppet er en gave til Kolbu kirke fra Aud Oddbjørg Bjerke. Hun har sydd det med det for øye at det kunne ligge under juletreet i kirken. Vi gleder oss til å ta det i bruk! Tusen takk! Foto Karsten Nyborg.

Høsttakkefest og 4-åringer

Foto: Anne-Lise Steinsland

Foto: AHW Helland

Familiejuletreffest

3. dag jul er det juletreffest på Tabor bedehus i Kolbu kl.17.00. Ole Jakob Dyrnes blir med oss og holder andakt. Det blir lek, beverning, masse sang og gang rundt juletreet - og kanskje kommer nissen også.

Juletreffesten er et samarbeid mellom Søndagsskolen og «Liv og fred»-venner.

Velkommen til både store og små!

Kveldsbønn i Kolbu kirke

Vi i staben ønsker å invitere dere til en pust i kirkebenken. **Første torsdagen i hver måned, kl. 17.30-18.00** blir det en halvtime med musikk, sang, vekselbønn, tekstlesning, stillhet, lystenning og ettertanke.

Det er godt å være sammen – velkommen til kirka!

Dato for våren 2025: 6. februar, 6. mars og 3. april.

Babysang og barnesang på Bygdestua våren 2025

Babysang 0-1 år

Opptart onsdag 15. januar kl. 11.00 – 13.00
Deretter møtes vi hver onsdag, til samme tid og på samme sted. Jeg serverer lunsj. Velkommen til babysang og en hyggelig møteplass for deg som er hjemme med barn under 1 år.

300 kr. pr. semester. Vipps #138034.
Merk med barnets navn.

Barnesang 1-4 år

Opptart 15. januar kl. 16.30 – 17.45
Dato videre er: 29. januar, 12. og 26. februar, 12. og 26. mars.

Vi synger sammen, spiser kveldsmat og leker.
Velkommen til alle barn mellom 1-4 år.

200kr. pr. semester. Vipps#138034.
Merk med barnets navn.

Gleder meg til å se dere!

Janne, diakon

BARNEFESTIVAL

Lørdag 25. januar kl. 11-15

På Bygdestua, Hoffsvangen

AKTIVITETER:
HOBBYKROK
ANSIKTSMALING
AKEBAKKE
BOBLEBALLER
LEGOHJØRNE
RIDNING (kl. 11.30-13)
KORØVING (kl.12.30-13.00)

Kiosk med salg av vafler,
kaffe m.m.
Gratis pølser (kl. 13-14)

Jon Lotterud deltar og øver inn en sang med barna,
sangen fremføres i kirka.

Kl. 14.00: Fakkeltog til Hoff kirke
der det blir festivalavslutning med
Jon Lotterud, Balke barnegospel m.fl.

Sees vi på
barnefestivalen?

Fri inngang
Arr: Trosoppplæringa i Østre Toten

Vaffellunsj i kirkestua klokka 11.30 – 13.00

Dato for våren 2025:
9. januar, 13. februar, 13. mars,
10. april, 9. mai og 12. mai

Vi serverer kaffe/te og vafler.

Vi gleder oss til å se deg! Kom som du er!
God hilsen fra diakoniutvalget og staben.

Vi støtter menighetens arbeid

Vi tar imot små og store gaver med takk!
 Bruk gjerne vipps – eller benytt
 kontonummer 2050.09.01617

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

1. desember: Lysmesse

Kolbu kirke kl. 18:00
Anne-Hilde W. Helland, Janne A. Arntzen

15. Desember: Vi synger og spiller jula inn

Kolbu kirke kl. 16:00

24. desember: Julaften

Kolbu kirke kl. 16:00
Anne-Hilde W. Helland

25. desember: Juledag

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

31. desember: Nyttårsaften

Kolbu kirke kl. 16:00
Anne-Hilde W. Helland

12. januar: Misjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

26. januar

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

9. februar

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

23. februar: Kveldsgudstjeneste

Kolbu kirke kl. 18:00
Anne-Hilde W. Helland

9. mars

Kolbu kirke kl 11:00
Anne-Hilde W. Helland

23. mars

Kolbu kirke kl 11
Årsmøte etter gudstjenesten
Anne-Hilde W. Helland

Alle gudstjenester er med forbehold. Du finner oppdatert informasjon på www.kirken.no/ostretoten, i Totens blad og på [Facebook@Kolbu menighet](https://www.facebook.com/KolbuMenighet)

Foto Live Narum

SLEKTERS GANG

VIGSEL

Marte Fjellby og Lasse Berg
Bente Johansen og Karl Nøkleby

DØPTE

Håkon Ringen
Ellinora Aasen Breidvik

DØDE

Kolbjørn Slåttum
Paul Dahl
Johnny Engevoid
Liv Ingjerd Skaug Dahl
Liv Solfrid Vera Sveum
Mari Aasen
Egil Løkken

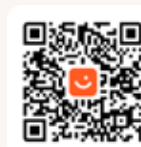
Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no

Blå Kors har flere tilbud for barnefamilier som strever. Med din støtte kan vi hjelpe flere!

Gi din støtte til familier som har det vanskelig

Gi din gave på **vipps 936679**

 Blå Kors